

De ontmoeting die op donderdag 20 juli in het Vaticaan plaatsvond tussen de president van de Republiek, Joseph Aoun, en paus Leo XIV was allesbehalve louter ceremonieel. In deze bijzonder delicate periode in Libanon stond de situatie van de christelijke dorpen in het zuiden en de bedreiging van het voortbestaan van hun inwoners centraal in de gesprekken.

De president wilde de paus bedanken voor zijn voortdurende bezorgdheid over de inwoners van het Zuiden, in het bijzonder de christenen, maar hij wilde vooral hulde brengen aan de rol die de apostolische nuntius, mgr. Paolo Borgia, in deze context heeft gespeeld.

Rmeich, Ebel en Aïn Ebel, drie christelijke dorpen in het district Bint Jbeil, waren namelijk op het punt om volledig door Israël te worden geannexeerd, in het kielzog van de ontwikkelingen in Zuid-Libanon sinds 2 maart 2026.

Naar aanleiding van de verklaringen van de Israëlische premier Benjamin Netanyahu, die beweerde dat hij verschillende dringende verzoeken had ontvangen van inwoners van deze dorpen om ze bij Israël te voegen, reageerden de burgemeesters van deze dorpen door onmiddellijk deze beweringen te ontkrachten en hun Libanese identiteit te bevestigen. Momenteel zijn de drie dorpen in kwestie volledig afgesneden van de rest van Libanon. **Omringd als ze zijn, hebben ze geen andere keuze dan zich tot Israël te wenden voor bevoorrading** of de evacuatie van zieken die een ziekenhuisopname nodig hebben (zie onderstaande ARTE-reportage).

Tegen deze achtergrond **besloot de apostolische nuntius humanitaire konvooien te organiseren**, bedoeld om de de Israëlische blokkade van deze drie dorpen te doorbreken en de inwoners van de basisbehoeften te voorzien, zodat zij daar kunnen blijven wonen zonder afhankelijk te zijn van Israëlische hulp. Sommige politieke partijen en parlementsleden wilden aan de konvooien deelnemen. Maar de nuntius gaf er de voorkeur aan zijn project los van politiek te houden.

Bij elk vertrek van een konvooi was de nuntius persoonlijk aanwezig en moest hij soms twaalf uur rijden onder moeilijke omstandigheden met permanente angst voor bombardementen. Uiteindelijk bereikten alle konvooien hun bestemming, waardoor de inwoners onder bescherming van het leger en de FINUL in hun huizen konden blijven.

Er vinden inmiddels regelmatig konvooien plaats van humanitaire organisaties naar de drie omsingelde dorpen. Maar **dat weerhoudt de Israëli's er niet van om deze te proberen te belemmeren**. Op verzoek van de pauselijke nuntius staan de konvooien in ieder geval tot een bepaald punt onder toezicht van het Libanese leger (momenteel tot aan het dorp Qlaylé), waarna de FINUL het in de overige gebieden overneemt. **De Israëli's blijven steeds meer eisen en formaliteiten opleggen om mensen te ontmoedigen aan deze konvooien deel te nemen**. Ook hier heeft het Vaticaan bij de Amerikanen geïntervenieerd om te proberen de Israëlische eisen te versoepelen en het verkeer van deze konvooien zoveel mogelijk te vergemakkelijken.

De Israëli's lijken dit verzoek enkele dagen te hebben overwogen, maar zijn vervolgens van gedachten veranderd. Daardoor is een nieuwe tussenkomst van het Vaticaan noodzakelijk. Het staatshoofd heeft dit onderwerp met de paus besproken. Er wordt nu zelfs gesproken over de mogelijkheid om de paus te **vragen bij de Amerikanen te bemiddelen, teneinde de FINUL-missie in Zuid-Libanon in stand te houden**.

Bron: L'Orient-Le Jour